

*“De driehoeks-
gesprekken met
mijn dierenarts en
GD zijn ontzettend
waardevol”*

WAARDEVOLLE DRIEHOEKSGESPREKKEN

“Vertrouwen is het allerbelangrijkst”

Toen de maatschap Spexgoor-Luesink getroffen werd door *Chlamydia abortus* en zwoegerziekte stond er één ding vast: ze ging er alles aan doen om haar koppel bonte schapen te behouden. Samen met dierenartsen Dmitry Verduyn en René van den Brom sprak ze de mogelijkheden door. “Uiteindelijk bleek het beste advies het advies dat ik liever niet wilde horen.”

Nadat Luesink in 2016 het koeienbedrijf dat ze samen met haar broer runde beëindigde was de teleurstelling groot. Ze wist even niet meer wat de volgende stap zou zijn. Tot ze over het bedrijf liep en aan haar hobbyschapen dacht. “Ik was altijd al gek op die dieren, dus waarom daar niet in verder”, vertelt ze. En zo geschiedde. In hetzelfde jaar kocht ze dieren aan bij een schapenhouder om haar bedrijf op te starten. “En toen begon de ellende pas echt. De dieren waren volgens de vorige eigenaar ziektevrij, maar we hadden direct al problemen.”

Al snel angst voor de toekomst

In eerste instantie wilde Sandra er niet aan dat er iets niet goed was. “Je bent dan heel voorzichtig en bang voor de gevolgen”, vertelt ze. Dierenarts Dmitry is vanaf het begin betrokken bij het nieuwe schapenbedrijf. “Al vrij snel zagen we het probleem groeien. Er kwamen steeds meer abortussen bij. We hebben toen lammeren ingestuurd en bloed getapt. Daar kwam *Chlamydia abortus* uit. Ik wist dat Sandra graag wilde groeien met haar bedrijf en dat ze dit professioneel wilde opzetten, dus ik heb toen gezegd: ‘Ik kan jou bepaalde informatie verschaffen, maar misschien is het goed als we GD erbij halen om een goed plan te maken’”, legt hij uit. Sandra haakt hierop in. “Ik had al eens contact gehad met René. Hij gaf toen aan dat ik moest bellen als ik het probleem zou willen aanpakken. Toen dat zo was en we al een lange tijd aan het rommelen waren, merkte ik dat het bellen een flinke drempel was. Ik was bang voor dat wat er komen ging. Dmitry motiveerde me het contact toch op te pakken en nam de laatste stap: hij heeft René gebeld.” ►

*“Met pijn in mijn hart
ben ik met een schone
lei begonnen”*

Sandra tussen haar schapen

Regelmatig om tafel zitten

En zo zaten Sandra, Dimitry en René vorig voorjaar voor het eerst om tafel. Iets wat in de tijd die volgde nog regelmatig zo zou zijn. “Ik weet nog heel goed dat René vroeg wat ik wilde”, vertelt Sandra. “Ik gaf aan dat ik rendement wilde, maar dat ik mijn bonte schapen graag wilde behouden. Diep van binnen wist ik wel dat dit nooit zou gaan gebeuren, maar het koppel wegdoen was nooit mijn insteek.” Dimitry en René konden haar drie scenario’s bieden: enten, een deel ruimen of de gehele koppel wegdoen. “Sandra’s eerste reactie was dat ze niet wilde ruimen, maar we hebben haar uitgelegd dat *Chlamydia abortus* een kiem is die je lastig van je bedrijf afkrijgt. Je kunt met vaccinatie de abortusproblemen wel verminderen, maar het probleem is dan niet weg. Daarnaast is het een zoönose en omdat ze in de toekomst misschien een publieksfunctie wil bekleden, was er eigenlijk maar één echte keuze. Een week later vertelde ze dat ze toch met een schone lei wilde beginnen”, aldus Dimitry. Sandra gaat verder. “Ik was er weken kapot van. Je begint in 2016 met negentig ooiën, drie jaar later heb je er driehonderd en dan moet je weer opnieuw beginnen. Ik vind dat nog altijd heel moeilijk.”

Met z’n drieën hebben ze toen gekeken naar wat de beste stappen zouden zijn. Sandra twijfelde even om toch verder te gaan met bonte schapen, maar omdat ze voor rendement wilde gaan, koos ze uiteindelijk om een aantal redenen voor de Swifter. “Toen in juni de nieuwe schapen kwamen heb ik ze op het uiterste land gezet om besmetting te voorkomen. Ik vond het aankopen erg spannend, want mijn vertrouwen was weg en ik was bang dat ik weer iets binnen zou halen. Ik was extra voorzichtig. Als ik naar de schapen ging volgde ik een vast patroon: wassen, douchen en schone kleren en laarzen aan. Ik moest constant nadenken.”

Meer rust en vertrouwen

Als Sandra nu over haar bedrijf loopt heeft ze een dubbel gevoel. Aan de ene kant mist ze de bonte schapen, maar aan de andere kant is ze heel blij met hoe de Swifters het doen. “De dieren zijn gezonder en gelukkiger en dat maakt het werk weer leuk. Ze zijn getest op zwoeger en chlamydia en dat zit nu goed. Je merkt dat je een rendement hebt dat je met bont niet had behaald. Dat is een schrale troost. Toch blijft het spannend, want wat gaan ze dit najaar doen? Die angst zal ik nog heel lang houden, maar er breekt ook een periode aan van iets meer rust en vertrouwen. En dat is dankzij Dimitry en René”, vertelt ze. “Ik ben ontzettend blij met dit contact en de waardevolle gesprekken.”

Waardevolle samenwerking

Ook Dimitry vindt het prettig om op deze manier te werken. "Ik kan Sandra dingen vertellen vanuit mijn ervaring, de wetenschap en het feit dat ik haar ken. René haakt hier goed op in met de jarenlange ervaring die hij heeft en de kennis

vanuit GD. Zo vullen we elkaar goed aan en helpen we Sandra haar doel te bereiken." Dat was volgens Sandra goed te merken. "Ze zijn mijn steun en toeverlaat in de weg terug naar een groot en gezond koppel. Ik vind het heel mooi hoe we met z'n drieën in contact blijven en hoe zij een vinger aan de pols houden. Ze laten zien waar ik op moet letten en het is fijn om te kunnen sparren. Als je allemaal de neus dezelfde kant op hebt staan, ga je samen voor één doel. Om daar te komen moet ik kritisch kijken naar mijn koppel en daar helpen ze bij." Dimitry sluit af: "Het contact is een mooie stok achter de deur. En ik denk dat we nog een tijdje met enige regelmaat met elkaar aan tafel zitten." Sandra knikt. "In ieder geval tot ik mijn doel van driehonderd gezonde ooien heb bereikt. Ik hoop dat ik op een gegeven moment een koppel heb staan waarvan ik denk: 'Zo, en daar heb ik het allemaal voor gedaan.' Voor mij is het nu zaak om rustig op weg te gaan naar die toekomstdroom." ■

"Als je allemaal de neus dezelfde kant op hebt, ga je samen voor één doel"